

૨૪૬૩

અથવા

પવિત્ર કરણ વિશે.

મુક્તિ કોળનું મત.

—૦:૦—

પ વિ ત્ત રુ હ વા વિ શે .

HOLY

LIVING

By the General.

Price Two Pice.

પ્રસ્તાવના.

આ નાંહાંનું પુસ્તક ; મુક્તિકોળના કાચદાના પુસ્તકમાંથી કા-
હાડેલો એક ભાગ છે, તે થોડા વખત થયા અમારા હાકીસ-
રોના હાથમાં આપેલું છે, આ બહુ જરૂરી મત્યપણા વિશે
શાદી બાષામાં લખેલું છે, એ માટે કે તે અમારા દરએક સ્ત્રીપા-
ઈની હસ્તક સર્વ જગમાં ફેલાઈ જાય.

હમે એવી આંશા રાખતા નથી કે કોઈ એપડીથી કે કોઈ
બાષણથી, કોઈ માણસને પ્રભુની વાત સિખવીએ ; પણ જે
કોઈ જણવા આહે છે કે પ્રભુ ઈસુ કેમ તારણ કરી સંકે છે ;
તો તેણે તેની પાસે આવવું જોઈએ ; અને હમે પરમેશ્વરનો બહુ
ઉપકાર માનીએ છીએ કે, જે કોઈ તેની પાસે આવશે તો તે તેના
મિત્ર કે મુક્તિદાતા કે શિક્ષક, થવાને લીધે તે થાકીજતો નથી.

સ્ત્રીપાઈઓ આ થોડાં પાનાં, તમને તથા તમારાં છોકરાંઓને
કાંઈ વધારે મદત આપે કે જેથી તમે સેતાની કમીનો નાશ કરો
એમ પ્રીસ્તનું રાજ ખરેખર કાયમ કરો.

બુલિયમ—જી

૨૪૯૩

પવિત્ર રેહેવા વિશે,

અથવા

પવિત્ર કરણ વિશે,

મુક્તિ કોળનું મત.

૨૦૪૧-૪૬૦૦

જનરલ યુથ ક્લબ.

પવિત્ર કરણ એટલે શું ?

૧ પૂર્ણ પવિત્રકરણ વિશે મુક્તિ કોળનું મત કેવું છે ?

તેનું મત એવું છે કે આ જીવનમાં માણસ સર્વ પાપથી મુક્ત થઈને દેવનીજ ઈચ્છા પ્રમાણે ચાલવાને સમર્થ થઈ સકે છે.

“ આપણે આપણા શત્રુઓના હાથથી છુટકો પામીને નિર્ભયથી આપણા જીવનના શંધા દાહાડા લગી પવિત્રતાએ તથા ન્યાયી પણાએ તેની સેવા કરીએ એવું આપણે સાફ કરે છીએ. ૧-૭૪.

૨. પાપ એટલે શું ?

જે અયોગ્ય આપણે સમજીએ તે ગુપ્ત અથવા પ્રગટ રૂપે કરીએ; ને જે યોગ્ય આપણને દિસે તે ન કરીએ તેમાં પાપ છે.

“ જે ભણું કરી જાણેછે પણ કરતો નથી તેને પાપ લાગેછે ”
યાકુબ. ૪-૧૭.

“ નિયમ ભંગ એજ પાપ છે ” ૧ યોહાન. ૩-૪

“ સર્વ અન્યાય પાપ છે ” ૧ યોહાન. ૫-૧૭.

૩. ક્રિયા કે તેના નિયમને કે એ બંનેને પાપ કેહેવું વાર?

જેમ વૃક્ષના મૂળને તથા ફલને પણ એકજ નામ દેવાય છે તેજ પ્રમાણે ક્રિયા એ પાપનું ફળ અને તે પાપિષ્ટ ક્રિયાના નિયમ એ પાપ રૂપ વૃક્ષનું મૂળ એમ સમજવું.

૪. સંશય યુક્ત કર્મ એટલે શું?

જે યોગ્ય કે અયોગ્ય વિશે જોને પોતામાં સંશય હોય તેને સંશય યુક્ત કર્મો કેહેવાય.

૫. તે કામો પાપયુક્ત છે શું ?

હા ; શાસ્ત્ર તેને એવું માનેછે.

“ જે સંશય રાખે છે તે દોષી ઠરેછે.” રોમી. ૧૪-૨૩,

“ પોતાને જે સાફ લાગેછે, તે સંબંધી પોતાને અપરાધી જે નથી ઠરાવતો તે ધન્ય છે.” રોમી. ૧૪-૨૨.

૬. પવિત્ર કરણ એટલે શું ?

આત્મા પાપથી મુક્ત થઈને તેના સર્વસ્વથી પ્રભુની ઈચ્છાને માટે તથા તેની સેવાને માટે આરપાઈ જવું તેને પવિત્ર કરણ કેહેછે.

“ ક્રમકે પ્રભુએ પોતાને સારૂ પવિત્રને નેમ્યો એમ જાણો.”
ગીત. ૪-૩.

“ એ માટે પ્રભુ કેહેછે કે તમે તેઓમાંથી નીકલી આવો, ને જુદા થાઓ, ને મલીનને અડકોમાં, ને હું તમને અંગીકાર કરીશ.” ૨ કરિંથી. ૬-૧૭.

૭. પવિત્ર કરણ પૂર્ણ કે અપૂર્ણ થઈ સકે શું ?

હા ; ઘણું કરીને સર્વ માણસમાં પ્રથમ બદલાણ થયા પર જલદી પવિત્રકરણનો કાંઈ ભાગ થાયછે, અને તેનું પૂર્ણ તારણ થયું એટલે તે તેનામાં પૂર્ણ પણે વાસ કરેછે.

“ તમે બહુ સાવધાન થાઓ રખે કોઈ દેવની કૃપા પામવામાં ઓછા થાએ રખે કોઈ કડવાસ રૂપી જડ ઉગવાથી તમને તસદી દેજેથી બહુલોક અપવિત્ર થાએ ગ્રહેણી. ૧૨-૧૫.

૮. અપૂર્ણ થયેલું પવિત્રકરણ શાને કેહેલું વાર ?

પાપની સત્તાથી મુકત થવું. પણ હજી અંતઃકરણમાં પાપ રહેવા દેલું ; તેને અપૂર્ણ થયેલું પવિત્રકરણ કેહેલું ; એટલે પાપ માંહે છતાં રાજ્ય કરી સકે નહી એટલુંજ.

“ અંતે ભાઈઓ જેમ આત્મિકને તેમ તમને હું બોલી ન

સકયો, પણ જેમ દૈહિકોને એટલે પ્રીસ્તમાં ખાલકોને.”
૧ કરિંથી. ૩-૧.

૯. બદલાણ થયા પેહલાંની અને હમણાંની સ્થિતીમા શો ભેદ છે વાર ?

બદલાણ થયા પેહલાં માણસ છે. ક પાપની સત્તા તથા અધિકાર નીચે છે. તે ખાટું છે એવું તેને માણુંમ પડે તોપણ શું ? કારણ કે તે પાપની સત્તા નીચે છતા, તેની આજ્ઞામાં તેને રહેવું પડે છે. ઉદાહરણ કે માણસ ગમે તેટલો સુનિશ્ચય કરે તોપણ જુઓ તરત તે તોડે છે. એ ખરૂં બદલાણ થએલા માણસને આપ ઉપર સત્તા હોય તોપણ તેનાથી પાપ કર્યાંવિનાં રહેવાતું નથી કારણ કે, તેનામાં પાપતું મૂળ હજી રહેલું છે.

“ પણ હું દૈહિક અને પાપના હાથમાં વેચાયેલો છું, કેમકે હું જે કંઈ છું, તેમાં સમત આપતો નથી કારણ કે જે ઈશ્વર છું તે હું કરતો નથી પણ જે દેશુ છું.” તે કંઈ છું રોમી. ૭-૧૪.

“ પાપ તમારા પરધણી પણ કરનાર નથી, કેમકે તમે નિયમની તલે નથી, પણ કૃપાની તલે છે.” રોમી. ૬-૧૪.

૧૦. ભરપૂર અથવા પૂર્ણ પવિત્ર કરણ શાને કેહેવું વાર ?

પૂર્ણ પવિત્ર કરણમાં પૂર્ણ સુકતતા છે, આત્મામાંથી પાપને સમૂળ નાશ થએલો છતાં ; તેની સર્વ શક્તિ, જીવિ, સંપત્તિ, પ્રેરણા પ્રભુની શેવામાં અથવા ગૌરવ કરવામાં અર્પણ કરેલું હોય તે.

“ હમણાં પાપથી છુટાએલા, અને દેવના દાશ થએલા તમને પવિત્રતાને અર્થે કૃપા છે ; અને આખરે સર્વ કાળનું જીવન ”
રોમી. ૬-૨૨.

૧૧. ત્યારે ઉપર કહેલી ત્રણ સ્થિતી મધ્યે માણસનો તથા પાપનો સંબંધ ત્રણ પ્રકારનો કેહેવાય શું ?

હા ; એટલે (૧) તે પાપની નીચે છે. “ દૈહિક અને પાપના હાથમાં વેચાયેલો છું. ” રોમી. ૭—૧૪.

(૨) તે પાપ ઉપર છે “ પાપ તમારા પરધણી પછું કરનાર નથી ” રોમી. ૬—૧૪.

(૩) તે પાપ રહિત છે. પાપથી છુટો છે. ” રોમી. ૬—૭.

૧૨. તેનો વધારે ખુલાસો કરો જોઈએ વાર ?

એટલે. (૧) બદલાણ થઆ પેહેલાં માણસ પાપ નીચે છે.

(૨) ન્યાયી કૃત અવસ્થામાં તે પાપ ઉપર છે.

(૩) ને પૂર્ણ પવિત્ર કરણ પ્રાપ્ત થયા પરંતે પાપ રહિત હોયછે
૧૩. પાપ રહિત પૂર્ણતાનો જે સિદ્ધાંત છે તે મુકિત કોણ
શિખવે છે શું ?

છેક નહીં.

૧૪. પાપ રહિત પૂર્ણતા એટલે શું ?

પાપમાં પડવા પેહેલાંની આદમની જે સ્થિતી હતી તે. જેથી
તે પૂર્ણ પ્રાણીછતાં દેવના પૂર્ણ નિયમનું પાલન કરવાને સમર્થ
એવો જે કરેલો હતો તે.

૧૫. આ જીવનમાં પાપરહિત પૂર્ણતા પ્રાપ્ત થઈ સકે શું ?

ના ; પૂર્ણ પ્રાણી પૂર્ણ નિયમ પૂર્ણ પણે પાલી સંકે નહીં ; ને
માણસ મનથી તથા શરીરથી અપૂર્ણ છતાં પ્રભુનો પૂર્ણ નિયમ
પૂર્ણ પણે પાલવામાં સમર્થ નથી.

૧૬. જે નિયમ પાલવાને અસકથ હોય એમ દેવના જાણ્યા
છતાં ; તે પાલવો જોઈએ એમ શુ પ્રભુ કહેછે શું ?

ના ; જે અસકથ છે તે અમને કરવાનું કહીને ; તે નકરચાં
બદલ દયાલું પ્રભુ અમને દોષી ઠરાવશે એવી કલ્પના આપણે
કરવી નહી.

“ આપણે તેની આસાઓ પાલીએ ; અને તેની આસાઓ બારે નથી ” ૧ યોહાન. ૫—૩ રોમી. ૧૨—૧.

૧૭. ત્યારે જે જે નિયમ આપણને પાલવાને કેહે છે તે કેહેવા કેવા છે વા? ?

ઈસુખ્રીસ્તે જે પ્રીતીના નિયમ કહ્યા છે તે “ તું પોતાના પ્રભુ દેવપર પોતાના સર્વ અંતઃકરણથી ; પ્રીતી કર ઈત્યાદિ. અથવા પોતાના જ્ઞાન પ્રમાણે તથા શક્તિ પ્રમાણે પરમેશ્વર પર પ્રીતી કર ; તથા તેની સેવા કર ; એટલે તે સંતુષ્ટ થશે.

“ પ્રભુ જે તારો દેવ તે પર તું તારા સર્વ હૃદયથી, ને તારા સર્વ જીવથી, મનથી પ્રીતી કર ; માત્થી. ૨૨—૩૭.

“ મને સત્ય જણાય છે કે દેવ પક્ષપાતી નથી. પણ હરેક દેશમાં જે કોઈ તેથી બીહુ છે, ને ન્યાય પણું કેરે છે, તે તેને માન્ય છે.” પ્રેરિત. ૧૦—૩૪—૩૫.

૧૮. ન્યારે આપણે પવિત્રકરણ વિશે, કિંવા પવિત્ર કરેલા થઈ જવા વિશે બોલીએ છીએ ; ત્યારે આપણા મનમાં પૂર્ણ પવિત્ર કરણ છે શું ?

હા ; તેનેજ પૂર્ણ પ્રીતી, પવિત્રતા, આશિર્વાદ, પૂર્ણ સુકિત,

સ્વરૂઢ અંતઃકરણ વિગરે ઁવી બીજ પણ સંજ્ઞાઁ છે.

૧૯. જ્ઁને તમે પૂર્ણ તારણ કિંવા પૂર્ણ પવિત્ર કરણ કોહો-
છો ; તે પ્રાપ્ત થયાપર માણસ મોહથી, પરિક્ષાથી છુટે છે શું ?

ના ; આદમ તથા હવા ; ને ખ્રીસ્તની પણ પરિક્ષા થઈ ;
ત્તેપણ તે પવિત્ર હતાં ને જ્ઁમ માણસ અધિક પવિત્ર થવા લાગે-
છે ; તેટલો અધિક શેતાન તેને પાડવાને તાંકેછે. પવિત્ર પણાઁ
પરિક્ષાથી છુટાય ઁમ નથી ; પરંતુ પરિક્ષામાં જ્ય મેલવે છે.

“ જ્ઁ માણસ પરિક્ષામાં ધીરજથી ઠકેછે તે ધન્યછે ; કેમકે
પરિક્ષામાં ઠકીગઆપર જીવનનો જ્ઁ મુગઠ પ્રભુઁ પોતાનાપર
પ્રેમ કરનારાઁને આપવા વચન કીધુંછે ; તે તે પાંમશે.”
થાકુબ. ૧—૫.

૨૦. પવિત્ર કરણ થયુ ઁટલે ન્યાયમાં પણ કાઈ ચુકો
થાય નહીં શું ?

ઁવી વાત નથી ઁમ હોયતો પછી આપણે પોતાને અચુક
બનાવીઁ છીઁ. તથાપિ પવિત્ર કૃત આત્માને ઁવું વચન છે
કે પવિત્ર આત્મા તમને ચલાવશે ; ને આતેની સમક્ષ આવેછે
પણ ખરે ; પોતાના સર્વ માર્ગમાં તે તેને સંભાલે છે. ને
તે તેને માર્ગ બતાવેછે.

“ સંબોધક જે પવિત્ર આત્મા, જેને બાપ મારા નામથી મોકલી દેશે, તે તમને બધાં શિખવશે, ને મેં જે સર્વ તમને કહ્યાં તે બધાં તમને સંભરાવશે ” યોહાન. ૧૪—૨૬.

૨૧. પવિત્ર પણાથી માણસના દૈહિક તથા આત્મિક વિકારો નહીં સરખા થાય છે શું ?

ના ; પરંતુ જે દુઃખ તથા જે વિપ્લવ બકતોને લાગે છે તેથી તેની પવિત્રતામાં વૃદ્ધિ થાય છે. તથા છુટકા કરતાં વિશ્વાસની ચઢતી કળા થાય છે.

“ વિશ્વાસની પ્રાર્થના રોગીને બચાવશે, ને પ્રભુ તેને ઊઠાડશે ; અને જે તેણે પાપ ક્રિયાં હશે તો તે તેને માફ કરશે ” થાકોબ. ૫—૧૫.

૨૨. પવિત્ર કરણ થયા પછી કૃપાથી પાછો પડવાને શું અસકથ છે ?

ના ; એમ નહીં શેતાન આકાશમાંથી પતન થયો ; ને મદાઅ એદન બાગમાંથી બાહાર કાઢાડી મુકાયો, ને જેમ તેઓ પૂર્ણ હતા તેમ આપણે આ જીવનમાં પૂર્ણ થવાના નથી ; ને જેથી પતન થવું અસકથ છે ; એવી કાઠી પણ કૃપાની અવસ્થા આ

જીવનમાં પ્રાપ્ત થાય એવું કોઈ પણ શાસ્ત્રમાંથી મળતું નથી

“ જે પોતાને સ્થિર દિસે છે તે ન પડે, માટે સંભાળવું ”

૧ કરિંથી. ૧૦—૧૨.

“ જે હું તમને કહું છું તે સર્વને કહું છું ; કે જગતા રહેા ”

માર્ક. ૧૨—૩૭.

૨૩. પવિત્ર કરણ થયું એટલે આ જીવનમાં પછી કૃ-
પામાં વધવાનું માણસને અસકય છે ?

જેમ નહીં ; પવિત્ર કરણ એટલે અંતઃકરણ સ્વચ્છ થયું
તથા અંતઃકરણમાં ઊત્પન્ન થનારાં પાપો ગર્વ, અવિશ્વાસ
આદિ કરીને નીકલી ગયા ; એટલે કૃપામાં આપણી વૃદ્ધિ અધિક
ગોઠવણથી તથા સ્થિરતાથી ચાલે છે. જેમ ખાગતું નીદામણ
ઊપાડી નાખીએ તેમ વૃક્ષને અધિક ખલ આવે ને તેથી તે છુપ
સાથે તથા ક્ષણ દુપ થાય છે તેમ.

પવિત્ર કરણ થઈ સકે કે નહીં ?

૧ પવિત્ર કરણ વિશે જ બીજા પ્રસ્તી લોકોનો અનુભવ આ
મ રાથી ભિન્ન છે, તેમાંની કોઈ કોઈ વાત તેઓનાકબુલ કરે છે.
કોઈ કોઈ એવું કહે છે કે અચિત અમારાથી આ જીવનમાં

પવિત્ર થવાયજ નહીં ; અમે પાપમાં પડિએ ને મરતાં સુધી પ-
આતાપ કરતાં જતું એઈએ ; એટલે આકાશમાં જવા પેહલાં
માત્ર આપણે પવિત્ર થવું એઈએ એટલુંજ કણુલ કરેછે.

૨. પવિત્ર પણું આ જીવનમાં પણ પ્રાપ્ત થાયછે તે કેમ
શિદ્ધ કરી આપણે વાર ?

માર પેહલું પ્રમાણ સંભવતી વાત પરથી છે. પ્રભુએ માણ-
સના પાપથી તત્કાલ તથા પૂર્ણ છુટકો થવાની તજ્જવીજ કીધી.
તે સંભવિત વાત દેખાય છે. જ્યારે કોઈના છે. કરાના અંગમાં
ઝેરનો પ્રવેશ થયો હોય ત્યારે તેનો આપ તે ઝેરનો કાંઈ ભાગ
નહીં પણ તે સર્વ ઝેર કહાડવાનો તત્કાલ તથા ખરો ઊપાય કરે
એમ આપણને સેહેજ માણુંમ પડેછે. એજ પ્રમાણે આપણા
આત્મામાંથી એ ઘાતક પાપનું ઝેર સમુલ્લેખ કાઢી નાખવા સાર
પ્રભુ સર્વ ઊપાય કરે એ ઘણી સંભવિત વાત દિસેછે.

૩. પરંતુ એ પર શું કાંઈ એનું ના પૂછે કે ત્યારે પ્રભુ
પોતાના ભક્તનાં સર્વ દુખો કેમ દુર ના કરે વાર ?

હા ; પણ તે વાત અવાયવી છે ; કારણ કે દુઃખથી સર્વદા
માણસની હાનીજ થાયછે એમ નથી. પણ ઊલટુ વારંવાર

ને પ્રભુપર પ્રીતી કરે છે તેને દુઃખ કલ્યાણ કારક થાય છે
પંરતુ પાપ ભુંડું છે ને સર્વદા ભુંડુંજ રહેવાનું છે તે પ્રભુને
કંટાલો ઊપજવનાર છે ; ને જેમાં તે રહે છે, તેનાપર તે
શ્રાપજ લાવે છે.

૪. માણસને આ જીવનમાં સર્વ પાપથી મુક્ત કરવાને
પ્રભુ ઈચ્છે છે તે બીજા ક્રિયા પ્રમાણથી શિક્ષ કરી આપેશો ?

નીચે આપેલાં શાસ્ત્રનાં વચનો પરથી ; તેમાં આ સ્થિતીનું
વર્ણન નિરનિરાલા ઊપાયથી કરેલું છે, ને તે શિયતી બકતોને
પ્રાપ્ત થાય છે એમ ખતાવેલું છે.

(૧) સ્વચ્છ અંતઃકરણ-પાપથી ધોએલું. “હે દેવ મા-
રામાં યોગુ હૃદય ઊત્પન્ન કર ; ને મારામાં નવો આત્મા સ્થા-
પન કર ” ગીત, ૫૧-૧૦.

“ હું તમારા પર નીર્મળ પાણી છાંટીશ ; ને તમે તમાર
સર્વ વટાલથી શુદ્ધ થશે. ” હજકીયલ. ૩૬—૨૫.

“ આજ્ઞાનો પરિણામ તો શુદ્ધ હૃદયથી તથા સારા અંતઃકર-
ણથી, તથા ઢોંગ રહિત વિશ્વાસથી પ્રીતી. ” ૧ તિમોથી. -૧૫.

(૨) મૂર્તિપૂજથી શુદ્ધ કરેલું હૃદય.

“ હું તમને તમારા સર્વ વટાલથી તથા તમારી સર્વ મૂર્તિ-
આથી શુદ્ધ કરિશ.” હિન્ડીયલ. ૩૬—૨૫.

(૩) હુંડાઈથી છેક અલગ કરેલા તથા પ્રભુને અર્પણ ક-
રેલા થવા વિશે.

“ શાંતિનો પ્રભુ પોતે તમને પૂરા પવિત્ર કરે અને તમારા
આત્મા આત્મા તથા જીવ તથા સરીરનું રક્ષણ હોજે. એવું કે
આપણા સ્વામી ઈસુ ખ્રીસ્તની સમક્ષતામાં નિર્દોષ હોજે.”
૧ થેસાલોની કીઓ. ૫—૨૩.

(૪) એવી નીર્દોષ વર્તણુક રાખીવી કે પરમેશ્વરને પણ
તેમાં ; કાંઈ દોષી ઠરાવવાનું મલે નહીં શુ ?

“ એ માટે તમે વાંકી તથા અડિએલ પેહુદીમાં નિર્જોડ તથા
પ્રભુના નીષ્કલંક પુત્રો થાવો-તેઓમાં તમે જીવનની વાત પકડી
રાખીને જોતોના જેવા પ્રકાશ કરોછો.” દ્વિલિપી. ૨—૧૫

“ તે તમને આપણા સ્વામી ઈસુ ખ્રીસ્તના દીવસમાં નિર્દોષ
થવાને અંતસુધી દૃઢ કરશે.” ૧ કરિંથી. ૧—૮.

(૫) તે આપણને કણુલ કરે તથા કાંમમાં લાવે માટે આપણે
સર્વસ્વ પરમેશ્વરને અર્પાયલાં થવાં જોઈએ. ?

“ માટે એ ભાર્તૃએ, પ્રભુની દયાને લીધે, તમારી વિનંતી ક્ષણે કે તમે પાતાના શરિરનું અવનું તથા પવિત્ર અર્પણ કરે, એ તમારી અતિમ ક્ષેપા છે. ” ગેમો. ૧૨-૧.

(૬) નિયમ પુર્ણ કરવા વિશે.

“ પ્રેમથી પંડોરીતું કાંઈ બુદ્ધ કરાવું નથી- તેથી પ્રેમ નિયમ શાસ્ત્રની સંપુર્ણતા છે. સીધી. ૧૩-૧૦

(૭) પુર્ણ પગા વિશે. (પ્રીતીયાં પુર્ણતા છે.)

“ એ માટે આકાશમાનો તમારો આપ ઠેઠો પુર્ણ છે. તેવું તમે પુર્ણ થાઓ. ” માટી. ૫-૪૮. એટલે જેમ આકાશમાનો આપણો આપ પાતાના માપા પ્રમાણે દયાના તથા કૃપાના કામમાં પુર્ણ છે ; તેમજ આપણી શક્તિના માપા પ્રમાણે આપણો પણ થવા બેઠાઈએ કે તેની સમક્ષ આપણે પણ પુર્ણ ગણાઈ એ.

“ એ માટે કે પ્રભુનો માણસ શિદ્ધ તથા સર્વ સારા કામને સાદે તર્કઆર થાએ. ” ૨ વિષેયા. ૩-૧૭.

“ કેમકે તમે તથા પરમેશ્વર પણ સાક્ષ છે, કે કેવા પવિત્ર

તથા બચાન્યાય તથા નિદોષ હોને તમ વિન્ન્યાનીજાને થયા.”

૧ એસોલાનીકા ૨—૧૦

“ સત્ર પ્રાર્થનાઓમાં તમારેવારેનું કષ્ટ કરેછે, કે પરમેશ્વરની સંતે ઈચ્છામાં તેને સંપુર્ણ તથા ભરપુર રહે. ” કોલાસી ૪-૧૨

(૮) પ્રભુનું અનું મરણ પૂર્ણ પામે કરવા વિશે.

અહીંસવા તથા ડોલમે તે કીધું તેથી તેઓ ખનાન દે-
શમાં ગયા.

“ પણ આજે સેવક કલેબ તેને જુદા આત્મા હતા, ને તે મારા માર્ગમાં સંપુર્ણ હતા તેમાંટ જે દેશમાં તે ગયા તેમાં હું તેને લાવિશ, ને તેનું બીજા તેનું વતન પામશે. ” ગલાતી ૧૪-૨૪

(૯) પાપ સંબંધી મરણ—જુદું આણસપણું થયે બંધુ (મૃતકરણ) તથા પાપથી છુટકા પામીને પ્રભુને સાર જીવવા વિશે.

“ હું ખ્રીસ્તની સાથે વધરથબે બરડાઓ છું, પરંતુ હું જીવું છું, તો પણ હું નહીં પણ મારામાં ખ્રીસ્ત જીવેછે, ને હવે દેહમાં જ મારે જીવતું છે, તે પરમેશ્વરના પુત્ર પરના વિશ્વાસથી છે, તેણે મારાપર પ્રેમ કીધો, ને મારે બદલે પોતાને આપ્યો. ” ગલાતી ૨—૨૦

“ અમે જાણીએ છીએ કે આપણું જીવનું માણસપણું તેના સાથે એ માટે જડાયું કે, પાપના શરીરનો નાશ થાએ ; એટલે હવે પછી આપણે પાપની શેવા ન કરીએ કેમકે જે મુએ છે તે ન્યાયી ઠરીને પાપથી છુટ્યો છે.” રોમી ૬—૬ ;

(૧૦) છેક સારા થવા બ્રેઈએ તે વિશે.

“ વૃક્ષ સાફ તો તેનું ફળ સાફ ગણો ; અથવા વૃક્ષ નઠાફ તો તેનું ફળ નઠાફ ગણો ; કાં જે વૃક્ષ તેના ફળથી આલખાય છે ” માત્થી. ૧૨---૩૩

કેમકે આ અમારું અભિમાન છે કે, હમારી પ્રેરક જીવિનું સાક્ષ છે કે હમે દેવફી બોલાપણા. તથા સુફ મનથી. દેહિક જ્ઞાનથી નહીં, પણ પરમેશ્વરની કૃપાથી જગતમાં ને વિશેષે તમારી પાસે વ્યવહાર કીધો ” ૨ કોરિંથી. ૧—૧૨

“ હું એવો યત્ન કરું છું કે પ્રભુની તથા માણસોની ગમ હું સદા નિર્દોષી અંતઃકરણ રાખું.” પ્રેરિત ૨૪—૧૬

“ પણ એમ નથાએ કે આપણા સ્વામી ઈસુખ્રીસ્તના વધસ્થાંબ શિવાય હું કાંઈ બીજામાં અભિમાન કરું, તેથી મારા સંબંધી જગત વધસ્થાંબે દીધેલુ છે ને જગત સંબંધી હું ” ગલાતી.

(૧૧) આત્માથી બરેલા તથા શેવાને માટે પૂર્ણ તઈઆર કરેલા વિશે.

બાઈઓ મારે નમુનો પકડો, ને હમે તમને નમુના છીએ—
કેમકે. આપણું પ્રજ્ઞપણું આકાશમાં છે, તેથી આપણે
ત્રાતા એટલે સ્વામી ઈસુ ખ્રીસ્તની રાહા જોઈએ છીએ. ”

ફિલિપી. ૩-૧૭; ૨૦

“ પણ જેમ લખ્યું છે કે, આખે જે જોઈ નથી ને કાને જે
સાંભલી નથી, ને માણસોના હૃદયમાં જે પેઠી નથી; દેવે પોતાના
પ્રેમ કરનારાઓને સારૂ જે શિધ્ધ કરી છે તે વસ્તુઓ દેવે
પોતાના આત્માથી આપણને પ્રગટ કરી છે ; કેમકે આત્મા સર્વ
ને દેવની ઊંડી વસ્તુઓને પણ શોધે છે . ”

૧ કરિંથી. ૨-૯; ૧૦

ખ્રીસ્તની પ્રીતિ જે જ્ઞાન કરતાં અધિક છે તેની ચોડાઈ
તથા લંબાઈ, તથા ઢંડાઈ, તથા ઢંચાઈ કેવાં તે તમે જાણો
એફેસ્ત. ૩-૧૮

(૧૨) ધનવાન પરમેશ્વરના સ્વભાવની પ્રતિમાં પ્રમાણે
થવા વિશે.

“ એથી આપણામાં પ્રીતી સંપૂર્ણ થઈ છે, કે ન્યાય કાલે આપણને નિર્ભયતા થાએ, કાં ને નેવો તે છે, તેવા આપણે આ જગતમાં છીએ ” ૧ યોહાન. ૪-૧૭

પવિત્ર કરણ પ્રાપ્ત થઈ સકે છે

તે વિશે.

૦૦૪-૬૦૦

૧. વલી ખીજ ક્રિયા ઉપાયથી માલુમ પડે છે કે, આ જીવ-નમાં પવિત્રતા પ્રાપ્ત થાય છે, તે વિશે શાસ્ત્ર શુ શિખાવે છે વાર? નેઓ પવિત્રતા માગે તેઓને તે મલવાવિશે શાસ્ત્રમાં ને પ્રસન્નો છે તે નીચે પ્રમાણે.

“ ને આપણે આપણાં પાપ કબુલ કરીએ, તો આપણાં પાપ માફ કરવા તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી શુધારવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે ” ૧ યોહાન. ૧-૯

“ ને સર્વ કાલની સ્થાપના સંબંધીના રક્તથી ગેટાના ઓઠા રખેવાલ આપણા પ્રભુ ઈસુને મરીગયેલાઓમાંથી પાછા લાવ્યે। તે તમને હરેક સારાં કામને સાફ એવા પૂરા કરે કે તમે તેની ઈચ્છા પાલો, ને તેની દૃષ્ટિમાં ને સંતોષકારક છે તે તમારામાં

ઈશુ ખ્રીસ્તને કીધે તે કરે ; તેને સદા સર્વકાલ ગૌરવ થાઓ ;
આમિન ” હુબ્રી. ૧૩-૨૦;૨૧

“ એ માટે વાહાલાઓ આપણને એવાં વચન છતાં આપણે
પોતાને દેહના તથા આત્માના સર્વ મલીનતાથી સ્વચ્છ કરીને,
દેવનાં ભયમાં પવિત્રતાને સંપૂર્ણ કરીએ.” ૨ કરિંથી. ૭-૧

૨. આ પવિત્રતા પ્રાપ્ત થઈ સંકે છે એવું બીજા કોઈ ઉપા-
યથી શુ શાસ્ત્ર શિખાવે છે ?

હા ; શાસ્ત્ર દેવના લોકોને પવિત્ર થવાને આજ્ઞા આપે છે.

“ જોણે તમને તેડ્યા છે, તે જોયો પવિત્ર છે, તેવા તમે
પણ સર્વ ચાલમાં પવિત્ર થાઓ. કેમકે એમ લખ્યું છે કે “હું
પવિત્ર છું માટે તમે પણ પવિત્ર થાઓ” ૧ પિતર. ૧-૧૫;૧૬

“ મારાં છોકરાં તમે પાપ ન કરો, માટે હું તમને એવું
લખું છું ૧ યોહાન. ૨-૧

“ તમારે પ્રથમ વ્યવહાર પ્રમાણે, જીવનું માણસ પણ જો
કપટના વિષયો પ્રમાણે પતિત છે તે ઉતારવું—ને નવું માણસપણું
જો ન્યાયી પણાના તથા સત્યની શુદ્ધતામાં સુજાયેલું તે પેહ-
રવું ” યેકેશી. ૪-૨૨:૨૪

“ કેમકે જે મુઝો એટલે એકવાર પાપ સંબંધી મુઝો; પણ તે જીવે છે. એટલે દેહ સંબંધી જીવે છે, તેમ તમે પોતે પણ પાપ સંબંધી મુઝા ખરા, પણ આપણા સ્વામી ઈસુ ખ્રીસ્તને આશ્રે દેવ સંબંધી જીવતા છે. એવું ગણો ” રોમી. ૬-૧૦; ૧૧

૩. માણસ પૂર્ણ પવિત્ર થઈ શકે તે વિષે શાસ્ત્રમાં બીજા કાંઈ માર્ગ બતાવ્યા છે શુ ?

ખ્રીસ્ત તથા પવિત્ર આત્માથી પ્રેરણા પામેલા શાસ્ત્ર લેખક બહુતો એવી પ્રવિત્રતા થવા માટે પ્રાર્થના કરતાં હતા કે પવિત્ર લોકો એમ પવિત્ર થાએ.

“ તું પોતાના સત્યથી તેઓને પવિત્ર કર ; તારી વાત સત્ય છે ” યોહાન. ૧૭-૧૭

૪. પૂર્ણ પવિત્ર કરણ થવું જોઈએ માટે શાસ્ત્રમાં બીજા કોઈ નબ્ધાયે કાંઈ કહેલું છે. વાર ?

શાસ્ત્રમાં એવું લખ્યું છે કે લોકોને પોતાના પાપોમાંથી તારવા એજ ખ્રીસ્તના આંચુધ્યનો તથા મરણ પામવાનો મુખ્ય હેતુ હતો.

“ તૂ તેનું નામ ઈસુ (એટલે તારનાર) પાડશે; કેમકે તે પોતાના લોકોને તેઓના પાપથી તારશે ”. માત્થી. ૧-૨૧

“ તેણે આપણે બદલે પોતાને આપ્યો, એ સારૂ કે સર્વ અન્યા-
યથી તે આપણો બદલો ભરી છેડાવીલે; તથા પોતાને સારૂ શ્રેષ્ઠ
તથા સર્વ સારા કામના આસ્થિત લોકને શુદ્ધ કરે ” તીતસ. ૨-૧૪

“ તો ખ્રીસ્ત જોણે અનાદ્ય આત્માથી પોતાને દોષ વગર
દેવને અર્પણ કીધો તેનું રક્ત કેટલું બહુ તમારા હૃદયને જીવતા
દેવને ભજવા સારૂ નિર્ઝીવ કામોથી શુદ્ધ કરશે ” હુબ્રી. ૯-૧૪

“ દેવનો સુત એ સારૂ પ્રગટ કરાવ્યો કે તે સેતાનના કામોનો
નાશ કરે ” ૧ યોહાન. ૩-૮

“ જેમ ખ્રીસ્તે મંડલિની પ્રીતી કીધી, ને તેને બદલે પોતાનો
પ્રાણ આપ્યો એ સારૂ કે, વાતથી પાણીને સ્નાને શુદ્ધ કરીને,
તે તેને પવિત્ર કરે, એ સારૂ કે તેને પોતાની પાસે તેજસ્વી રાખે,
એટલે જેને ડાગ કે કડચલી કે એવું કાંઈ ન હોય એવી મંડલિ
પણ તે પવિત્ર તથા નિર્દોષ હોય ” એફેસી. ૫-૨૫ થી ૨૭ સુધી

૫. દેવના લોક આ જીવનમાં અંતઃકરણમાં શુદ્ધ થઈ સકે
છે તે વિશે બીજાં કાંઈ પ્રમાણ આપી સકો છો શુ ?

હા ; દેવના ભક્તોનાં અનુભવ પરથી તે શિદ્ધ થાય છે.

૬. જેઓને આત્મા અનુભવ પ્રાપ્ત થયો હોય તેઓનાં

ઉદાહરણ શાસ્ત્રમાંથી તમે ખતાવી સંકે છે શુ ? —

હા ; હોનાખ, મુશા, યોખ, અને એવા બીજા ઘણા છે, પણ હું કેવલ પાઉલનું જ ઉદાહરણ આપું છું ને તેનો અનુભવ તેનાજ શબ્દોથી કરું છું :

“ કેમકે મારે જીવવું તે ખ્રીસ્તને મરવું તે લાભ છે ; ક્ષિલિપી ૧-૨૧

“ જેમ હું ખ્રીસ્તના નમુનાં પ્રમાણે ચાલુ છું ; તેમ તમે મારા નમુના પ્રમાણે ચાલો ” ૧ કોરંથી. ૧૧-૧ ” ને તેનામાં બહુ નિયમથી મારું જે ન્યાય પણું ; તે નહીં પણ ખ્રીસ્તના વિશ્વાસને આશ્રે, દેવથી જે ન્યાય પણુ વિશ્વાસપર છે, તે મારું થાય ” ક્ષિલિપી. ૩-૯ “ કેમકે તમે તથા દેવ પણ સાક્ષ છે કે કેવા પવિત્ર તથા યથાન્યાય તથા નિર્દોષ હોમે તમ વિશ્વાસીઓને થયા ” ૧ થેસાલોનીકો. ૨-૧૦ “ કેમકે હું અર્પણ કરાઉ છું ને મારે નિકલવાનો સમય પાસે આવ્યો છે ને હું યુધ્ધ કરી સુકર્યો છું ; મેં મારી દોડપૂરી કીધી છે ને વિશ્વાસ રાખ્યો છે, ને હવેથી મારે સાફ ન્યાય પણાનો મુગટ મેલવેલો છે, તે નીતિવાન ન્યાયાધિશ તેદહાડિ તેમને દેશે ; ને કેવલ મને નહીં પણ એના પ્રગંઠ થઆનો પ્રેમ રાખનારાઓને દેશે. ” ૨ તિમોથી. ૪-૬ થી ૮

૭. આ અનુભવ પ્રાપ્ત થવાને સકય છે, માટે તેને શિધ્ય કરવાના બીજાં કાંઈ પ્રમાણો છે ?

હા ; છે જે વખતે ખ્રીસ્તી બકતો પ્રભુની સાનિધ્ય વત્તા અનુભવમાં આવે તેજ વખતે પોતાના શરીર દેવને જીવંત તથા તેને ગમતું અર્પણ આપવું જોઈએ, માટે પવિત્ર આત્માની વિષેશ પ્રેરણા પણ અનુભવમાં આવે છે એવું અમોને માહિત છે. પવિત્ર કરણની શરતો.

૧ પૂર્ણ પવિત્ર કરણની કેવી કેવી શરતો છે વાં ?

ખાતરી—પરિત્યાગ—સ્વાર્પણ—તથા વિશ્વાસ.

૨ પેહેલી શરતનું સ્પષ્ટિકરણ કરો ?

આ આશિર્વાદ પ્રાપ્ત થવાને ખાતરી થવી જોઈએ એટલે પોતાને પવિત્ર થવાની અગત્ય છે એમ માણસને નકી જણવાની જરૂર છે. પોતામાં પાપનો કાંઈ અંશ રહેલો છે તો તે કેટલો તિરસ્કાર થોગ્ય છે, ને તેથી દેવ છોડાવવા આહુ છે, તે સમજવું જોઈએ, ને અતઃકરણ પૂર્વક માગ્યાથી એટલે જે આશિર્વાદ તેને જોઈએ તે તેને પ્રાપ્ત થયાથી તેના ઉપભોગ તે કરશે

એવી ખાતર જમાં થયા શિવાય કોઈ પણ તેને સારૂ અંતઃક-
રણ પૂર્વક માગનાર નહીં.

૩. પવિત્ર કરણની બીજી શરત કેવી છે. ?

પરિત્યાગ અથવા જે પાપ માણું છું, તથા પાપ છે. એવો
જે સંશય છે, તે સર્વ ત્યાગ કરવું. જે અયોગ્ય છે એટલે
જે માહિત છે અથવા યોગ્ય નથી એવી બીક રાખવાનું સખલ
કારણ છે, તો તેવું સર્વ છોડીને સર્વદા તેથી દૂર રહેવાની જ-
રૂર અવશ્ય છે.

૪. આ આસિર્વાદ પ્રાપ્ત કરવા ઈચ્છનારાઓએ બીડી
પીનારા કિંવા મદ્યપી હોય તો તમે તેને પોતાની બીડી કિંવા
ધ્યાનું છોડી દેવાનું કેહશે શું. ?

હા ; હું કહિશ ; કારણ કે આ વખતે વિષેશે કરીને મૂકિત
કોજમાં બીડી પીવી કિંવા દારૂ પીવો એ વ્યથે ખરચવું દુઃખ-
દાયક તથા મલીન પણું છે, એવું જોને લાગવું ન હોય એવો
કોઈ પણ નહીં હોય ; ને જો તેની એવી સમજ હોય, અથવા
આ વ્યસનની યોગ્યતા વિષય સંશય માત્ર તેને હોય તો તે છોડી
દેવું એ તેને ઘટાર્થ છે, કારણ કે જે સંશય ધરે છે તે દોશી છે.

પ. આ વ્યસનો અથોગ્ય અથવા પ્રીતના અનુસારીઓને લંછન લગાડનારાં છે, તે વિશે શાસ્ત્રનાં કાંઈ વાક્ય તમેને માલુમ છે ?

હા ; પુષ્કલ પણ હું તણ કહું છું ; પરંતું શાસ્ત્રનો ભાવાર્થ તથા ખ્રીસ્તી ધર્મનું સર્વ ધોરણ આ વ્યસનોને વિરુદ્ધ છે.

“ એ માટે પ્રભુ કહે છે કે તમે તેઓમાંથી નીકલી આવો, ને જીદા થાઓ, ને મલીનને અડકોમાં ને હું તમને કણુલ કરિશ. અને તમારો બાપ ધર્મશ અને તમે મારાં દિકરા દિકરીઓ થશે એમ કોએનો પ્રભુ કહે છે ૨ કરિંથી. ૬-૧૭; ૧૮

“ જઓ જઓ તાંહાંથી નીકલો ; અશુધ્ધ ને અડકશોમાં તેની વચમાંથી નીકલો ; પ્રભુનાં પાત્રોને ઉપાડનારા તમે શુધ્ધ થાઓ ” ઈશાયા. ૫૨-૧૧

૬. આ આશિર્વાદ મેલવવા ઈચ્છનારાઓએ બખડાદાર તથા ચેટદાર પોશાક મુકી દેવાને પણ કણુલ થવું જોઈએ, એવું તમે ધારો છો શુ ?

હા ; જે પ્રભુની સંગાતે ચાલવાને ઈચ્છે છે ; તેણે નિરપ-યોગી ઘણા અલંકાર પેહરવા કે નહી તે વિશે સંશય ઉત્પન્ન

ધવાનો છેક સંભવ છે. અને જે વિશે આપણને સંશય ઉત્પન્ન થાય ; તે ગમે તે વિશે હોય, પોષાક કે કામ ધંધા કે ઘરવ્યવહારમાં કે ગમે તે હોય તે પ્રભુને અણગમતું છતાં અચોક્ષ્ય છે. એમ છતાં તેનો સ્વીકાર કરવો તે દોષ છે.

૭. બખ્ષાદાર કે છાનદાર પોષાક બનાવવો તે પ્રભુને માન્ય નથી ; એ વિશે શાસ્ત્રમાં કાંઈ વાક્યો છે શુ ?

હા ; પ્રભુ કેહે છે કે સીયોનની દિકરીઓ ગર્વિષ્ઠ છે, ને હંચી ગરદને ચાલે છે, ને પોતાની આખ ભારતી ને ઠમક ચાલથી તેઓ ચાલે છે. ને પોતાના પગોથી છમ છમ કરે છે, તે માટે સ્વામી સીયોનની દિકરીઓના માથાને ટાલ પાડશે ; ને પ્રભુ તેમના દોષ પ્રગટ કરાવશે ” યશાયા. ૩-૧૬; ૧૭

“ એમજ પણ કે સ્ત્રીઓ લાજ તથા યુદ્ધિ સહિત ઉચીત વસ્ત્ર પોતાને શીણગારે ; ચોટલાથી કે મોતીઓથી કે મુલવાન વસ્ત્રથી નહીં પણ સારાં કામને આસરે, જે સ્ત્રીઓ ભક્તિને સ્વીકારે છે. તેઓને જેમ શોભે છે તેમ ” ૧ તિમોથી. ૨-૯; ૧૦

૮. આપણા ખાવાપીવાના તથા અલંકારના દેખાવપરથી આપણી આશપાશનાઓપર આપણે કેવા પ્રકારની છાપ

પાડીએ છીએ, તેનો વિચાર આપણે કરવો જોઈએ નહીં શુ?

હા ; નિશ્ચય જે જોડું છે તેનો ત્યાગ કરવો એટલું જ નહીં, પરંતું જે દેખાવ તથા જે વાત આપણે માટે નિરૂપદવિક હોય ; પણ બીજાને દુઃખદાયક સરખી લાગે એવી હોય તો તે છેક છોડવી જોઈએ, તે વિશે શાસ્ત્રમાં સ્પષ્ટપણે આજ્ઞા કરેલી છે.

“ પણ સાવધાન રહો, કે તમારો અધિકાર અખંડોને ઠોકરનું કારણ ન થાય—ને તારા અખલભાઈ જેને લીધે પ્રીતિ મુઓ ; શુ તારા વિજ્ઞાનથી તેનો નાશ થશે ? એ માટે એ અન્ન મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવે તો હું કદી માસ ન ખાઉં રજે હું મારા ભાઈને અસંતુષ્ટ કરું ” ૧ કરિંથી. ૮-૯;૧૧;૧૩

“ માસ ન ખાતું, દ્રાક્ષારસ ન પીવો અને જે કાંઈ બીજાથી તારો ભાઈ ઠોકર ખાય છે, અથવા ઠોકરાય છે, અથવા નખલો થાય છે તે [ન કરવું] એ તને ઘટાર્થ છે ” રોમી. ૧૪-૨૧

“ એ. માટે તમે ખાઓ કે પીઓ કે જે કાંઈ કરો તો દવના મહિમાને અર્થે સર્વ કરો ” ૧ કરિંથી. ૧૦—૩૧

૯. પૂર્ણ પવિત્ર કરણની ત્રીજી સરત કેહેવી છે ?

આપણે પોતાનું તથા જે આપણું હોય તે સર્વનું તત્કાલ તથા વાસ્તવિક અર્પણ કરવું જોઈએ.

૧૦ તેનું સ્પષ્ટિકરણ વધારે કરો જોઈએ ?

હા ; આનંદથી કરૂ છું. કારણ કે ધર્મ પાલન સંબંધી સર્વ કરતાં અધિક શુદ્ધ આવિશેજ થાય છે.

૧૧. અહિં સ્વાર્પણ શુ છે એ સમજવા સારૂ આદમની વર્તણૂક પરથી સ્વાર્પણ કરવાની છેક જરૂર થઈ છે, તેનું નિર્મળ વર્ણન કરો જોઈએ વાર ?

પરમેશ્વરની પૂર્ણ તથા નિરંતર શેવાનું કામ છોડીને આદમ પોતાને સ્વતંત્ર કરવા લાગ્યો. થહોવાની શેવા તેણે છોડી દીધી અને પોતે પોતાનો ધણી થઈને પોતાનીજ નોકરી પકડી. સર્વ વાતમાં પરમેશ્વરને સંતોષ કરવાનું મુકી દેને પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ચાલવા લાગ્યો.

૧૨. ત્યારે જે સ્થિતિ આદમને પ્રાપ્ત થઈ તેજ સ્થિતિમાંથી આદમના વંસોએ નીકળીને પતન થયા પૂર્વની સ્થિતિમાં જવાને એટલે પરમેશ્વરની કૃપાને તથા બરોસાને પાત્ર થવા શુ કરવું જોઈએ વાર ?

તેઓએ પોતે પોતાનો ધણી થવાને છોડીને પોતાની ઈચ્છા તથા ભુલથી જેમાં પોતાનું હિત માણુંમ પડતું હોય તે સાધન કરવાનું મુકી દઈને ; પોતાનું થોડું કે ઘણું જે હોય તે સર્વ થહોવાના અરણ પાસે નાખી દેને તેની શેવા કરવાને તથા સર્વ રીતે તેને સંતોષ પમાડવાને વચન દેવું બેઈએ.

૧૩. સમર્પણ કરવાવિશે પુષ્કલલોકો કેવી મોઠી ભુલ કરેછે વાર ?

તેઓના સમર્પણમાં કાંઈ સત્યતા નથી. તેઓ પરમેશ્વરને પોતાના સર્વસ્વનું અર્પણ કરવાનું માત્ર ડોલ દેખાડે છે ; તેઓ કેહુ છે કે : અમારાં છોકરાં છઈઆ, પૈશા, સંપતિ, વખત, આખુ એ સર્વ પરમેશ્વરને અર્પણ કરેણું છે. પરંતુ આ તેઓની કેવલ કલ્પના છે, તેઓ બોલવામાંજ માત્ર પરમેશ્વરને અર્પણ કરે છે. પણ વાસ્તવિક નહીં. તેથી આવાં અર્પણ પૂર્વે જે પ્રભુને માટે તથા તેના કાંમને માટે થતું તે કરતાં આવાં અર્પણ કરવાથી કાંઈ લેશ પણ વધારે થતું નથી. જેમ એવા લોકો આગલી રાતે પોતાના સર્વસ્વનું અર્પણ કરતા હતા. પણ બીજે દિવસે એવી વર્તણુંક કરતા કે, તેસર્વ કરવામાં તેઓનો હેતુ સર્વદા પોતાનેજ સંતોષ પમાડવાનો હતો ને તેજ માટેતેઓ કરતાં.

૧૪. જેવા પ્રકારનું અર્પણ પ્રભુ આપણી પાસે માંગે છે તેનું ગિદાહરણ આપો જોઈ.?

ઘણા એક વરસ પહેલાં ઈંગલાંડ દેશમાં રાજા અને પાર્લિમેન્ટ શભાવચે સુદ્ધ ચાલતું હતું. તે સમયે તે લોકોમાંના ઘણા એક પાર્લિમેન્ટ શભામાં મળી ગયા. તેથી રાજા બહુ સંકટમાં પડ્યો, તે વખતે સરદારોમાંના કેટલા એક રાજા પાસે આવીને કેહેવા લાગ્યા કે, મહારાજાને આ પ્રમાણે પદચ્યુત થવું ને આ દુઃખો તથા સંકટો ભોગવવાં પડે છે. માટે ઘણો ખર્ચ તથા લાજ લાગે છે ; ને પોતાનો હક મહારાજાને પાછો મળે માટે અમે સહાય કરવા ઈચ્છીએ છીએ ; ને એનેજ માટે હું પોતાનાં છોકરાં તથા માણસોં સહિત મહારાજા પાસે આવ્યો છું ને અમે પોતાના પ્રાણ પણ ખરચવાને તયાર છીએ ; મેં પોતાની જગીર ધરાણે મુકી છે, ને સોના રૂપાનાં વાસણ કસણ વેચીને આ પૈસા સુધ્ધનાં ખરચ માટે લાવ્યો છુ આ તો ખરેખર સમર્પણ કેહેવાય તે રાજાને આ કરેલું હતું, માટે પોતાનું તન, મન, ધન, તેને અર્પેલું હતું. રાજાને થશ મલ્યાથી આ શરદારને ઠીક હતુ પણ તેનો પરાજય થવાથી તેનો સર્વ રીતે નાશ થવાનો હતો.

એજ પ્રકારનું અર્પણ પ્રભુ માગે છે ; એટલુંજ તે કરતાં અધિક કે ગંભીરપણાનું હોવું જોઈએ. માણસના અંતઃકરણમાંથી પ્રભુને તેની ગાદી પરથી કાઢાડી મુકવા આવ્યો છે તેનું નામ ભુડો છે ; તે સર્વે ના કણુલ કરવાનું કેહે છે, તથા તેની આજ્ઞાને માનતો નથી. હવે ઈસુ ખ્રીસ્તના મનમાં પોતાના બાપનું રાજ્ય પાછું સંપાદન કરવાનું છે, એ માટે તે ખરા મનના શીપાઈઓને આ મહા ભારથ કાર્યમાં જ્ય મેલવવા માટે સહાય કરવાને નોતરાં આપે છે. ને જેમ તે રાજની પાસે ઉપર કહ્યા પ્રમાણે કેટલા એક શરદાર ખરા ભાવથી આવ્યા તેમજ તમને પણ પોતાની કોજમાં ખરા ભાવથી આવવાને તે કેહે છે. તેની ઈચ્છા છે કે તમે પણ એવુંજ કહો કે ; હું પ્રભુ હું તમારા ચરણ પાસે પોતાનું દ્રવ્ય, આત્મ, કુટુંબ ને વધારે તો શુ? પોતાનો પ્રાણ પણ લાવીને તમારા ચરણમાં મુકુછું ને મને બીજી કંઈજ અપેક્ષા નથી. હું માંરું સર્વસ્વ સુધ્ધના ખર્ચ માટે અર્પું છું, એ માટે કે રાજ પોતાની અપેક્ષા પૂર્ણ કરે. ને તેનું રાજ્યપદ તેને પાછું મળીને સર્વદા સ્થીર થાય. આ તો વાસ્તવિક સમર્પણ કેહેવાય.

“ તમે પેહેલાં દેવનું રાજ શોધો ” એ પ્રમાણે જ્યારે પ્રભુ ઈશુ એ કહ્યું ત્યારે એજ પ્રકારનું સમર્પણ આપણે કરીએ, એવોજ તેનો અર્થ હોતો, ને એજ પ્રભુએ પોતાના જીવનમાં તથા મર્ણો કરીને બતાવ્યું; ને એજ પ્રમાણે પાછલે તથા આદ્ય પ્રેરિતોએ કીધું; ને એજ પ્રમાણે જ્યારે તમે પક્કા ખ્રીસ્તી થવા ઈચ્છતા હોય તો તમારે પણ એમજ કરવું જોઈએ. “ શુ તમે નથી જાણતા કે તમારૂં શરીર તમારામાં જે પવિત્ર આત્મા છે તેનું મંદિર છે. પરમેશ્વરથી તે તમને છે ને તમે પોતાનાં નથી; કેમકે તમે મુલવાન કિમતથી ખરીદે લાવ્યો છો, તો તમારાં શરીર તથા તમારા આત્મા દેવનાં છે તેઓથી દેવને મહિમા આપો ” ૧ કરિંથી. ૬—૧૯—૨૦

૧૫. ત્યારે ખરૂં સમર્પણ એટલે શુ પોતાનોજ યજ્ઞ થયો કેહેવાય વાર ?

હા; એજ ખરો યજ્ઞ આપણું જે કાંઈ હોય તે દેવને નજર કરવું તથા આપી દેવું એમ છે, જે અમારૂં છે એમ જે અમે પેહેલાં માનતા હતા તે હવે પછી સર્વ દેવને આપણું તથા તેની વ્યવસ્થા તેનેજ હાથે છતાં અમે તો કેવળ હુકમના દાસ;

ને તે જ આપણે તેજ લેશુ એમ માનવું. અને એજ પ્રમાણે
ખરેખર કરવું. એ પવિત્ર આત્માની શક્તિ વિનાં ઘણું કઠણું
છે. તેમાં કાંઈ સંદેહ નહીં. અને એમ કરવું એટલે પો-
તાનું શરીર, પ્રાણ, આત્મા, ધન, આપ્તુ સર્વ-સર્વ-સર્વ વેદી-
પર લાવીને મુકવું એટલે ઉપરથી અગ્નિ પડે છે ને સર્વ મળ
તથા જાણીને બસ્મ કરીને આત્મામાં પ્રજ્વલિત બિલકા પ્રીતી
તથા ભક્તિ ભરે છે.

“ એ બાઈઓ દેવની ઘણી દયાને લીધે તમારી વિનંતિ
કર છું કે તમે પોતાના શરીરોનું જીવવું તથા પવિત્ર તથા દેવને
પ્રસન્ન કરનાર અર્પણ કરો ; એ તમારી લાયક સેવા છે. અને
આ જગતનું રૂપ તમે ન ધરો. પણ તમારાં મનો નવાં થઈ
જતાં પરમ રૂપમાં તમે બદલાઓ ; એવા કે દેવનું ઈચ્છેલું શુ
છે. એટલે સારું ને સુખદાયક ને સંપૂર્ણ શું તે સંબંધી તમે
પારખ થાઓ. ” રોમી. ૧૨-૧;૨.

૧૬. ખરું સમર્પણ કોઈ પ્રકારે વધસ્થળે જડાઈ જવા
સરખું નથી શું?

હા ; ખચિત તે પણ ખરેખર વધસ્થળે જડાઈ જવા

જેવુંજ છે. વધસ્થંભનું મરણ એ લજઘાયક તથા દુઃખદાયક હોતું ને સમર્પણ એ જેવુંજ છે, કારણ કે જે સુખો પોતાના સ્વાર્થ માટે તથા પોતાને સંતોષ પમાડવાને પેહલાં મલતાં, એટલે જગતમાં કિર્તી, ધનવાનપણું, ઈષ્ટમિત્ર, જ્ઞાતિબંધુની અતિશય પ્રીતી; સારાંશ કે દૈહિક માણસપણાનું સર્વ તે સંબંધી તેને મરવા જેવું છે, આ મરણ ઘણું દુઃખદાયક છે; તોપણ એ પ્રીસ્તની સાથે જીવવાનું છે તો તેની સાથે વધસ્થંભે પણ જડાઈ જવું જોઈએ. “હું પ્રીસ્તની સાથે વધસ્થંભે જડાઓ છું. પરંતુ હું જીવું છું તોપણ હું નહીં, પણ મારામાં પ્રીસ્ત જીવે છે; ને હવે દેહમાં જે માફ જીવવું છે, તે દેવના સુતપરના વિશ્વાસથી છે; તેણે મારાપર પ્રેમ કીધો, ને મારે બદલે પોતાને આપ્યો.” ગલાતી. ૨—૨૦.

“આપણા પ્રભુ ઈસુ પ્રીસ્તના વધસ્થંભ શિવાય હું કાંઈ બીજામાં અભિમાન કરું તેથી મારા સંબંધી જગત વધસ્થંભે દીધેલું છે; ને જગત સંબંધી હું.” ગલાતી, ૬—૧૪.

ત્યારે આજ; પ્રભુની સેવા માટે પોતાને કોણ સમર્પણ કરે છે ?

૧૭. માણસે પોતાની સંપત્તિ પરમેશ્વરને કેમ અર્પણ કરવી જોઈએ ?

મને લાગે છે કે દેવના રાજ્યની વૃદ્ધિ થવાને જે ઉપાય ધણો યોગ્ય દેખાડવાને દેવ જે શિખવે તે ઉપાયપર માણસે પોતાના પૈસા ખર્ચવા, જ્યારે એવું દેખાવા લાગે કે પ્રભુના રાજ્યની વૃદ્ધિ માટે પોતાની માલમીલકત વેચવી ને સર્વ પૈસા એકદમ દેવાની જરૂર છે. તો માલમીલકત વેચવી ને પૈસા આપી દેવા પરંતુ જે પ્રભુ તેને એમ દેખાડે કે તું પોતાની માલમીલકત રહેવા દે, ને પોતાના પૈસા વધવા દે ને તેના ઉત્પન્નથી મારા કામને મદત કર તો તેણે એમ કરવું.

૧૮. યોથી શરત કેહેવી છે વાઈ ?

વિશ્વાસ અથવા ભરોસો. ક્ષમા વિશ્વાસથી મળે છે ; તેમજ પવિત્ર કરણ પણ વિશ્વાસથીજ મળે છે.

૧૯. પવિત્ર કરણનો વિશ્વાસ તે કિયો વાઈ ?

ખ્રીસ્તના વચનપરના ભરોસાથી એટલે જે વિશ્વાસથી એવું કહી શકે કે, ઈશુ ખ્રીસ્તનું રક્ત મારાં સર્વ અંતરના પાપથી મને હમણાં શુદ્ધ કરે છે. ને માફ અંતઃકરણ તેની સમક્ષ

પવિત્ર કરે છે. ને તે મને સ્વીકારશે ; ને જ્યાંલગી હું એવો વિશ્વાસ રાખું છું. ત્યાંલગી તે મને પવિત્ર રાખશે ; એવા બરોડાથી હું પોતાનું સર્વસ્વ તેને અર્પણ કરું છું ; તેજ આ વિશ્વાસ છે.

૨૦. જ્યારથી એવો વિશ્વાસ કોઈ રાખે ત્યારે તે સર્વદા પવિત્ર મનાશે શુ ?

હા ; સર્વદા જ્યારે કોઈ માણસ પોતાનાં પ્રગટ તથા સંશય-શુકત છુંડાં કાંમ છેડે છે. (તેનાં ત્યાગ કરે છે.) ને પ્રભુની ઈચ્છા પ્રમાણે સર્વ વાત કળુટ કરવાને પોતાનું સ્વાર્પણ કરેલું છે ; એવી ખાત્રી છતાં તે પૂર્ણ પવિત્ર કરણને સાફ પ્રભુપર વિશ્વાસ રાખે છે. તે ઈશ્વરી વચનપરથી તે પામવાને તેને પકડો આધાર છે. તેને જો તે માણુમ ન પડે તો પણ તે માણુમ પડે ત્યાં સુધી તેણે વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ.

“ જો આપણાં પાપ કલુલ કરિએ, તો આપણાં પાપ માફ કરવા તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી સુધારવાને તે વિશ્વાસુ તથા ન્યાયી છે. ” ૧ યોહાન. ૧—૯.

૨૧. તે માણુમ પડે ત્યાં સુધી તેણે વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ એટલેશુ

કોઈ કોઈ વખત પ્રભુ આપણા વિશ્વાસની પરિક્ષા કાંઈ વખત સુધી કરેછે. જ્યારે આપણે આપણું અર્પણ વેદીપર સુકિએ (આપણે પોતાનું સ્વાર્પણ કર્યું હોય તથા તે સંબંધી ખાત્રી હોય તે) ને તે દેવ સ્વીકારશે એવો કોઈને વિશ્વાસ હોય તો પણ તેને આશ્વાહામની પેઠે અગ્નિની વાટ જોતાં રહેવું જોઈએ. ને જો તે પોતાનું અર્પણ રાખીને બેસે ને કાંઈ વખત સુધી વાટ જોએ ; ત્યારે તે અગ્નિ માહુથી તેને માણુમ પડે કે પ્રભુએ તેને શુદ્ધ કીધો છે, એમ સમજે એટલુંજ નહીં પણ અગ્નિ પ્રગટરૂપે ખચિત અવશેજ.

૨૨. પવિત્રતા શોધનારને પોતામધ્યે શુદ્ધતાનું કાંમ થયુંછે, એવો વિશ્વાસ છે, માટે તે તારા મધ્યે થયું છે એ કેહેવાને થોડ્ય છે શુ ?

ના ; પરંતુ શાસ્ત્ર આધાર છે ; તથા દેવના ભક્તોનો અનુભવ પણ છે ; કે જે ક્ષણે આપણે શુદ્ધ થવાને તે અમુલ્ય-રક્ત વિશ્વાસથી પોતાને સારૂ માગે તેજ ક્ષણે તે મલ્યાથી પોતે શુદ્ધ થાય છે. ને શુદ્ધતામાં રહેવાને શક્તિ પણ પ્રાપ્ત થાય છે, એવું કેહેવાને હરકત નથી.

૨૩. ઘણા લોક આ આશિર્વાદ માગ્યા છતાં પણ પામતાં નથી એ ખરૂં છે શું?

હા; ઘણા માંગે છે, પણ તેઓને મલતા નથી માટે તેઓ કેહેતા કરે છે કે આ આશિર્વાદ મલતો નથી.

૨૪. ઘણા તે શોધે છે પણ તે મલતા નથી તેનું કારણ તમને કેહેતાં આવડશે શું?

તેનું કારણ મુખ્યત્વે કરીને એવું છે કે તેઓ દેવનું રાજ્ય સર્વ અંતઃકરણથી માગતા નથી.

૨૫. પૂર્ણ સમર્પણ ન કર્યાથી આ આશિર્વાદ ઘણા માંગે છે પણ મલતો નથી શું?

અચિત તે કાંઈ વખત સુધી સારીરતિ આલે છે, પણ ન્યારે આગલ જતાં એકદ પ્રીય મૂર્તિનો ત્યાગ કરવાનું આવિ કિંવા આપુની કમતી થવાનો રંગ આવે કિંવા દેવના રાજ્યની વૃદ્ધિ માટે આપણી સર્વ માલમતા વેચવાનો પ્રસંગ આવે તોતે કય કય કરવા લાગે છે. ને નાકબુલ થાય છે, અથવા ખેદથી પાછા હુટે છે, ને ઘણીવાર પાછલ પડે છે. ને તેથી પડી પણ જાય છે ખરો.

૨૬. પરંતું આ વિશ્વાસ અતિ સાધા છે માટે ઘણા ઠો-
કર ખાય છે કે નહીં વારૂં ?

હા ; ખચિત. કેટલાએક વિશે અમારી ખાત્રી છે કે, તેઓએ પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કીધું છે. ને જ્યા હલવાન જાય છે તેની પાછલ જવાને તૈયાર છે. તથાપી તેઓ જેવા છે તેવીજ સ્થિતીમાં પરમેશ્વર તેઓને શુદ્ધ કરે છે. એવો વિશ્વાસ કરવાને તેઓ કણુલ થતા નથી, ને પાછા હોં છે, ને વિશ્વાસ કરતા નથી. તેઓ શુદ્ધ કરનાર પાણીના ઝરા પાસે આવે છે, ને શુદ્ધ થવા તૈયાર થઈને પાછા ખરી જાય છે, આ અકસોસની વાત છે ; પણ શુ કરિયે ? કારણ કે તે ઝરણામાં પગલું પણ મુકતા નથી.

૨૭. અમે એવો વિશ્વાસ રાખિયે છીએ, પણ અમારી ગતી આગલ ચાલતી નથી. એમ તેઓમાંના ઘણા એક કહેતા નથી શું ?

હા ; તેઓ વિશ્વાસ કરે છે, માટે કહે છે ને એવો પણ વિશ્વાસ રાખે છે કે, દેવ અમને પવિત્ર કરવાને તયાર તથા સં-
મર્થ છે ; પણ તે હમણાં ખરેખરા અમને પવિત્ર કરે છે.

એવો વિશ્વાસ તેઓ રાખતા નથી. પણ તે કરવું એઈએ માટે તમારે તેઓને આગ્રહથી કેહેવું એઈએ ; ન તેઓનું પૂર્ણ તારણ થાએ, માટે દેવપર વિશ્વાસ રાખવાને લાવવાનું, પછી તેઓ મધ્યે કેવો ફેરફાર થાયછે તે જુઓ.

૨૮. પવિત્ર કરણ શોધનારાઓને પાપની ક્ષમા શોધનારાઓ પ્રમાણેજ પોતાને અનેક વિચારો આવે છે, અથવા અનુભવમાં આવતું નથી માટે તેઓ અટકતા નથી શુ ?

હા ; અને આ પ્રકારની અડચણવિશે તમારે સર્વદા સાવધ રહેવું એઈએ. પોતા તરફ એવાને બદલે તથા પોતાના બાઈઓની ક્ષણ રાખવાને બદલે તમે દેવપર નજર રાખો ; કારણ કે તારણ કરનાર પ્રભુજ છે, તમારું કામતો વિશ્વાસજ રાખવાનું છે, માટે તમે પેહલાં વિશ્વાસ રાખો ને પછી બાઈઓ તરફ જુઓ ; એમ તમે તેઓને કેટલીએક વાર કહે તો પણ થોડું.

૨૯. પ્રભુજ તારણ કરે છે, ને વિશ્વાસને સમર્પણ એ તો કેવળ શરતજ છે, એમ માણસે પક્કુ સમજીને લક્ષમાં રાખવાને શુ અગત્ય છે ?

હા ; ઘણી અગત્ય છે. વિશ્વાસ તથા સમર્પણ આ શરત ઉપર પ્રભુની તારક કૃપા પ્રાપ્ત થાય છે. એ સમજવું અવશ્ય છે.

. પવિત્ર કરણ—અપવાદ.

૧. આ અનુભવ સાધારણ ખ્રીસ્તી લોકોને પ્રાપ્ત થતો નથી એ તો તમારા એવામાં આવ્યું હશે, પણ તે એમ કેમ હશે વાઈ?

તેઓને તેવિશે કાંઈ માહિત નથી આ વિશે ઉપદેશ સ્થળ-પરથી કવચિત કાંઈ કેહેવામાં આવે છે ; ને વર્તમાનપત્રથી કિવાં માસિક પુસ્તકથી કવચિત કાંઈ પ્રસિદ્ધ થાય છે. ઘણા થોડા લોકોના આ અનુભવ છે ; માટે ઘણા થોડા લોકો સાક્ષ દે છે ; તથા બોલે છે. સારાંશ કે ખ્રીસ્તી મંડળ આ બાબત અજ્ઞાનરૂપી અંધારમાં છે.

૨. પરંતુ આ વિશે શાસ્ત્રમાં એટલું બધું લખેલું છતાંપણ આ શિક્ષાંત લોકોની દૃષ્ટિમાં કેમ આવતું નથી વાઈ ?

તેનું કારણ એ છે કે બાળપણથી તેઓને એવી શિખાંમણ મલેલી છે કે પાપ રહિત રહેવું તે અસક્રમ છે ; તથા આ વિરૂદ્ધ જો જો શાસ્ત્ર વાક્યો છે, તેના અર્થ કોઈપણ રીતે ફેરવેલો છે ; ન તેજ રીતે શિખવવામાં આવે છે.

૩. ઘણી આતુરતાવાલા ખ્રીસ્તીઓ પણ આ મત વિ-
રુદ્ધ નથી શું?—

હા; અતિશય વિરુદ્ધ છે. અમારામાં પાપનો કાંઈ થોડો
અંશ છેવટ પર્યંત રહેવો, જોઈએ, એવું શિક્ષ કરવાને શોધતાં
તેઓ જોઈએ હઠ તથા ક્રોધ કરે છે; તેટલું બીજા કોઈ મતનું
પ્રતિપાદન કરવામાં થોડુંજ કરતા હશે.

૪. ત્યારે એવો મુલવાન તથા પ્રભુનો ગૌરવ કરનાર મતને
વિરુદ્ધી થવાને શું કારણ હશે વાં?

તેનું એક કારણ તો આ છે કે, જ્યાં ખ્રીસ્તી લોકોનો અને
આ લોકોનો પરિચય છે તેઓને આ અનુભવ ન આવતાં છતાં
તેઓ તેઓને ઘણા આગ્રહથી કેહ છે કે તે આ જીવનમાં
અસક્ય છે.

૫. આ અપવાદ નિરાધાર છે એમ શા પરથી સમજાય વાં?

પ્રભુના લોકોને ઘણે દરજે તે સાધ્ય થયેલું છે; તે પરથી
ઠરાવ કરવા કરતાં તે કેટલું સક્ય છે, તથા કરવું જોઈએ
મોટા શાસ્ત્રમાં પ્રભુએ વચનચુકત આજ્ઞા આપી છે; તે જોઈને
આ શિક્ષાંતનો નિર્ણય કરવો યોગ્ય છે. મોટા મારે પોતાની

તુલના દેવની આજ્ઞા સાથે કરવી જોઈએ ; પણ દેવના અભિ-
શ્વાસી શેવકની વર્તણૂક સાથે કરવી નહીં.

“ નિયમની પાસે તથા સાક્ષની પાસે ; તે વાત પ્રમાણે જો
ન કેહે, તો તેને કાંઈ પ્રકાશ નથી. ” યશાચા. ૮-૨૦

“ કેટલાએક પોતાને બખાણે છે, તેઓની સાથે હું પો-
તાને ગણવા અથવા સમાન્ય કરવા ધારતા નથી ; પણ તેઓ
પોતામાં માપીને, તથા પોતાને પોતાની સાથે સામાન્ય કરીને
અજ્ઞાન છે. ” ૨ કરિંથી ૧૦—૧૨

૬. આ સિદ્ધાંતપર બીજા કેવા અપવાદ તેઓ લાવે છે વાર ?

અપવાદિના મનમાં આ સિદ્ધાંતના ન પામ રહિત પૂર્ણ પ-
ણાના સિદ્ધાંત વિશેની બીજી કલ્પના ના ઘાગા ઘોઠાળા છે મઠે
તેઓ નિર્રથક શબ્દોનો બકવા કરે છે.

૭. બીજા કાંઈ અપવાદ છે શું ?

હા ; કેટલાએક શું કરે છે ? આ કરે છે કે બે ત્રણ અલિપ્ત-
હિનાં વાક્યો શુંટી કાઢે છે ; ને તેનો અર્થ તે ઉપરના સંબંધ-
વરથી સ્પષ્ટ છતાં પણ તે ન લેતાં એકલા તે એકજ વાક્યનો

અર્થ પકડી બેસે છે. તેથી તે અર્થ આ સિદ્ધાંતને વિરુદ્ધ દેખાય છે ; માટે લાગલોજ આ સિદ્ધાંત ખોટો ઠરાવે છે ૧ યોહાન. ૧-૮ આ વાક્ય તેઓ વારંવાર કહે છે “ જો આપણે કહીએ કે, આપણને પાપ નથી, તો આપણે પોતાને ભુલાવિએ છીએ, અને આપણમાં સત્ય નથી. ”

૮. ત્યારે યોહાન જે આ વાક્ય લખે છે તેનો અર્થ શું હશે વાર ?

આ વાક્યના બે અર્થ છે, તે બંને નિરનિરાળી ખાખતને લાગું પડે છે. ૧ આ કે ; જે કોઈ કેહુ કે હું પાપી નથી, મેં કદિ પાપ કીધું નથી. માટે મારે ક્ષમા પામવાની જરૂર નથી ; એટલે કે તારનારના રક્તની જરૂર નથી, ત્યારે આ તો બીજા બધાના અનુભવને વિરુદ્ધ તેનું આ બોલવું છે. કારણ કે સ્વભાવથી તથા ક્રિયાથી આપણે પાપી છીએ ; ને આપણને દયાની જરૂર છે. એવી સર્વની ખાતરી છે ; માટે આવું તેનું બોલવું ભુલ બરેલું છે ; ને તેમાં સત્ય નથી. ૨ તેમજ જેઓ રોજ રોજ ને ઘડીએ ઘડીએ પાપ કર્યાં બધ ; ને એમ પાપ કરિએ છીએ એમ પાપ કલુલ કરતાં પણ એમ

કેહે છે કે અમારાં પાપ ખ્રીસ્તપર ગણાશે, અમારાપર નહીં ; તેઓને આ વાક્ય લાગુ પડે છે. એમ એ લોકો બોલે છે, કે અમે ગમે તેટલા દૈહિક ને સ્વાર્થિ, સેતાની લુલ્હિના હોઈએ તો પણ અમારાં પાપનો ખ્રીસ્તે એવો બંદોબસ્ત કીધો છે કે, અમે પાપથી બરેલાં હોઈએ તો પણ અમારામાં પાપ નથી એમ કહીને તેઓ પોતાને જુલાવે છે.

વાસ્તવિક જોતાં તો આ “ ખ્રીસ્તમાં પૂર્ણ ત્યાગ નામનો સિદ્ધાંત છે તે એવો કે જ્યારે દેવ પોતાનાં છેાકરાં તરફ જુએ ત્યારે પોતાના પુત્ર ઈશુ ખ્રીસ્તમાં જુએ છે, ન એ માટે તેને આપણાં પાપ દેખાતાં નથી. તે જોનાર નહીં, તેવિશે તે કાલજ કરતો નથી ને આપણી પાસે તેનો જવાબ માગતો નથી ; આપણી વાસ્તવિક સ્થિતી તરફ ન જોતાં ખ્રીસ્ત પ્રભુ તરફ જોઈને અમે જેવા જોઈએ તેવાજ છીએ એમ દેવ માનશે, એવું મત્ત ધરનારાને યોહાન કેહે છે કે, એ કોઈ માણસ પાપ કરતાં પણ અમારાં પાપ નથી એમ કેહે છે, કિંવા પોતે પાપ કરતા છતાં તે આપણે કરતા નથી, પણ આપણામાં રહેનાર ખીએ કોઈ કરે છે. ને એ માટે તેનો જવાબ આપણી તરફ

નથી ; એમ એ કોઈકેહુ અથવા એમજ બીજી રીતે પાપ છતાં પાપ નથી એમ કહે છે, ત્યારે તે પોતાને ક્ષમાવે છે, ને તેમાં કાંઈ સત્ય નથી.

૯. પરંતુ આ વાક્યનો ખરો અર્થ શો છે ?

તે ઉપર કહેવામાં આવ્યું છે. તે અતું કે જે ઊઘાડી રીતે પાપમાં છતાં પણ પોતે ન્યાયી છે, એમ જે સમજે છે તે પોતાને ક્ષમાવે છે. પરંતુ એ તે પોતાનાં પાપ કબુલ કરે, તો દેવ પોતાનાં તારણ વચન વિશે વિશ્વાસુ ને જોણે પોતાના રક્તથી આ તારણ વેચાતું લીધું છે તે પોતાના પુત્રવિશે ન્યાયી છે, તે તેના પાપની ક્ષમા કરશે ને સર્વ અન્યાય પાસેથી સ્વચ્છ કરશે.

૧૦. એ એકાદા માણસનાં પાપની ક્ષમા થઈને તેનું સર્વ અશુદ્ધપણું સ્વચ્છ થયું ; ત્યારે કાંઈ પાપ કિંવા અશુદ્ધપણું તેનામાં રહેશે શું ?

ના ; કાંઈ પણ નહીં.

૧૧. એવી ક્ષમા પામેલા, ને શુદ્ધ થએલા માણસ ત્યારે
પાપ રહિત થયા શુ ?

હા ; પાપ રહિત.

૧૨. પ્રભુ તેને પાપ રહિત રાખશે શુ ?

પોતાના આવવાના દિવસ પર્યંત તેને નિર્દોષ રાખવાને તેણે
વચન આપેલું છે.

૧૩. બીજા કિયા અપવાદ પવિત્રતાના સિદ્ધાંતપર આ-
પણે છે વાર ?

અપવાદક કેહુછે કે અમે હજી સુધી એકે માણસ પાપ
રહિત પવિત્ર જોએ નથી.

૧૪. તેના ઉત્તર તમે શુ આપશો વાર ?

હું કહિશ કે, પેહેલાં મને એવી બીહીક છે કે આ જીવનમાં
પવિત્રતા સંપાદ્ય છે, એવી જોની ખાત્રી છે, તેના અને એના
ઘણો સહવાસ થઓ નથી ; માટે તેના જોવામાં પાપરહિત કોઈ
માણસ આવ્યું નહીં હોય.

બીજી કદાચિત તમારા જોવામાં એવો પવિત્ર માણસ આ-
વ્યો હશે ; પણ તમારા દુરાગ્રહથી તે તમોને એવો જણાઓ

નહી હોય, શાસ્ત્રીને ફરોશીઓએ પ્રભુ સરખા નિઃષપાય પુર-
ષને પણ પોતાના દુરાગ્રહથી તેને ભુત વલગ્યો છે એમ શુ
કહ્યું નહીં?—

૧૫. જ્યારે લોકો એવું કહે છે કે અમેને પવિત્ર માણસ
દેખાડો એટલે અમે આ સિદ્ધાંત કબુલ કરિયે ત્યારે તેનો
અર્થ શુ છે વાં?

જેમ હરોદ્દે આગી લોકોને ઈશુનો શોધ કરવાને કહ્યું ત્યારે
તેનો જે અર્થ હતો (ભજન કરવાનો નહીં પણ મારવાનો) એ-
વોજ આ લોકોનો પણ છે. જે પ્રકારના માણસને એવાને
તેઓ આગે છે, તે પ્રકારના માણસને જે તમે તેઓને દેખાડો
તો તેઓ તેને માત્ર કાઢી નાખશે.

૧૬. પવિત્રતા વિશે એટલું બધું અજ્ઞાનને એવા દુરાગ્રહી
થવાને બીજાં કાંઈ કારણ હશે વાં?

અંધવિચાર. પાપ થવુંજ એઈએ એવી મુર્ખ કલ્પનાને સ્વા-
ધિન દેવે તેઓને થવા દીધા છે. પ્રભુ ઈશુ માણસને પોતાના
પાપમાંથી તારે છે, તેનું સત્ય તેઓના જીવનમાં પેહેલા એક
બખત સ્પષ્ટ આંખ્યું હતું; તે પ્રીતીનાને પવિત્રતાના ખનાન

દેશના શીમાડાપર આવીને જે શરતપર તેઓને તે મલ-
વાના હોતો તેને ના કપ્પુત કરીને પાછા રાનમાંજ ભટકતા ફરે
છે, ને જોતા નથી.

તથા પવિત્રપણાના સિદ્ધાંતને પવિત્રકૃત લોક સેતાન તથા
તેના રાજ્યને વિરુદ્ધ કેટલા છે, તે જોઈને જ્યાં તેઓથી કરાય
ત્યાં તેટલો ઉપદ્રવ કરે તેમાં કાંઈ નવાઈ નહીં કારણ કે તે
તેઓનો દ્વેશક છે.

૧૭. આ અને બીજા અપવાદોને કેવી સુચના કરવી
જોઈએ વાર ?

પરમેશ્વર જે દેખાડે તે સર્વ સ્વીકારીને પોતાનું સર્વસ્વ
તેને સમર્પણ કરે. ને આ સિદ્ધાંત વિશેના સત્યમાં પવિત્ર
આત્મા ખચિત તમને દોરશે.

પવિત્ર કરણ—તેના ફળો.

૧ કોહોને .. પવિત્ર પણાના આશિર્વાદ પ્રાપ્ત થાય છે આ
કે જે પરથી 'જોલખાય' એવા કાંઈ ફળો, નથી શુ ?

..જેઓને આ આશિર્વાદ પ્રાપ્ત થયા છે, તેઓને નિર્ભય પ્રમુ-

હોનો અનુભવ પોતામાં થાય છે. તથાપી જેઓ પેહલાંથી ઘણા ધાર્મિક છતાં તેઓમાં બીજાઓથી સમજાય એવું ઉઘાડું ખદલાંણ દિસતું નથી.

૨ કાંઈ ક્ષણો કોહો જોઈએ વાર ?

(૧) પરમેશ્વરને પોતા વચેનો વાદ છેક મટી ગયાથી માત્ર જે શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે, તે પૂર્ણ શાંતિ તેઓના અંતઃકરણમાં રહે છે.—

(૨) સર્વદા ઘણો આનંદને કદિ કદિ આકાશી હૃદયનો મોહોટો ઉભરો થાય છે.

(૩) આત્મિક આશિર્વાદની વૃષ્ટિ થવા વિશેની મોહોટી અપેક્ષા ને પ્રભુપર અખંડિત વિશ્વાસ.

(૪) જે અમે કરીએ ને સહીએ માટે દેવની જે ઈચ્છા હોય તેવિશે પૂર્ણ માન્ય લુદ્ધિ.

(૫) પરમેશ્વરને માણસપર ઘણી પ્રીતી, મમતા, ને દયા-લુપ્ત્ય ને શેવટ પર્યંત એ ખંનને માટે ખર્ચાઈ જવાની ઉત્કંઠા.

(૬) સંસારી સુખ તથા ઈચ્છાને નિર્મૂળ કરવાંને પ્રભુપર ને તેની શેવાપર ખરા ભાવની ભક્તિ.

(૭) સેહેજ અટકાવનારાં પાપ, સંક્યાપર પૂર્ણ જ્ય ને ધણું કરીને એવા મોહથી છુટકો.—

મુક્તિ કોજના શીપાર્થઆમાં આ શિવાય બીજા કાંઈ વિશેષ ચિન્હ દેખાય છે શુ ?

હા ; કારણ કે કામ કાજ કરવામાં કેટલા એક ભાગપર તેને વિશેષ શિખામણ મેલતી છે માટે તે વાતમાં વિશેષ વિશ્વાસુ છે. તેનું ઉદાહરણ.

(૧) તમાકુ, સંસારી અલંકાર, ને પોષાકનો ભખો ને એવી મોત્રાચારી પણ તેઓએ છોડવી.

(૨) મુક્તિકોજના નેમેલા પોષાક સ્વીકારવા, આ બાબત પ્રથમ આવા હુકમનો અનમાન કરતા પણ હમણા ઉલટા પ્રભુ પ્રીસ્તને માટે સર્વ કરવાની ઉત્કંઠા દિસે છે.

(૩) પ્રથમ પ્રશિદ્ધ સભાઓમાં આવવાને તથા તેમાં ભાષણ કરવાને અથવા એવાં બીજા કૃત્યો વિશે નિષ્કાળજીને આગલ પાછલ એનારા હતા તે હમણાં તે સર્વ કરવાને તઈઆર છે.

એટલુંજ નહીં પણ પોતે કષ્ટ ભોગવવાં અત્યંત ઉત્કંઠિત છે.

(૪) પ્રથમ જેના હલકા સ્વભાવથી, કિંવા મત્સર, અદે-
ખાઈ, ખારીલા સ્વભાવથી બીજાઓને ત્રાસદાયક હતો પણ
હમણાં સૌમ્ય એટલે કુરતા, ઉગ્રતા, વિગરેથી બિલટો ને ગંભી-
રપણાથી ને નમ્રતાથી ચાલનાર છે.

(૫) મૂકિતકોજના અમલદારોમા આ કરતાં પણ કાંઈ કળો
વિશેષ દૃષ્ટિમાં આવે છે. શુ ?

હા ; કારણકે આ આશિર્વાદ પ્રાપ્ત થયા વગર કોઈથી કપ-
ચોગી અમલદાર થવાયજ નહીં. જેન પ્રમાણે સર્વ અમલદાર-
રાએ કબુલ કરેલું છે, જેઓની એવી વાત નહાય તે પડી
ગએલો, અથવા અવિશ્વાસુ થયો છે.

(૧) પોતાના કામ કરવામાં જે અંતઃકરણપૂર્વક આસ્થા એ
અમલદાર દેખાડે છે ; તે આ આશિર્વાદ મળ્યા શિવાય દેખા-
ડવો તેને અસકથ છે.

(૨) કોઈની મૂખ પૂજા ન કરતાં પોતાની સમદૃષ્ટિને પ્રીતી
સર્વલોકોપર રાખે છે.

(૩) સર્વ કામદારોપર બંધુ પ્રીતી કરે ને સ્ત્રીતાથી પોતા કરતા બીજને શ્રેષ્ઠ માને પોતાને મલેણું અધિક માન બીજને મલે માટે પ્રયત્ન કરે.

(૪) પોતાનું બધું શોધવાને બદલે તે ક્ષાન્તું કલ્યાણને વૃદ્ધિ કરવામાં મેનતું થાય છે, માટે તેને સોપિલાં કામ હુકમ વિગરે કચ કચ ને વિવાદ વગર કરે છે.

(૫) સર્વ પ્રકારના સંકટમાં પ્રભુપર તે સર્વ નાખીને પોતે સ્વસ્થ રહે છે; એકજ જગ્યાએ ન રહેતાં જોન શાસ્ત્ર યુદ્ધ કરે છે. ને તેમાં ગમિ તેટલા યત્ન આવે તોપણ બાળક મરણના નષ્ટ છે.

(૬) તેનાં સર્વ ગુપ્ત તથા પ્રગટ ચરિત્રપરથી એણું મિદ્ધ થાય છે કે, એ કેવળ પ્રભુનેજ માટે માત્ર જીવે છે; ને સર્વ કામથી તે બની શકે તેટલું પ્રભુની પાસે ને મોટા આનંદ બણી સર્વને લાવવાને હંમેશાં મેહેનત કરે છે.

